BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIU

ANUL XXII. Seria II — No. 636 — 4 pagini 5 LEI — C. — ANULAT — Joi 23 Iulie 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București
Direcția și Ad-ția 3.26.60 Telefoane: Secretariat . . 5.91.86 Provincia . . . 5.91.86 Tipografia . . . 3.26.60
Prim Redactor N. Papagheorghe
ABONAMENTE 1 an . . . . . Lei 1200 6 luni . . . . . „ 600 Autorități, Instituții, cluburi: 3000 lei
Proprietari S. A. GAZETA SPORTURILOR Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/928 Administrator Delegat Al. Iliescu

Temperament și performanță

Este cunoscut că o performanță e în funcție de temperament și că doui inși pregătiți după același program, aceeași perioadă de timp, într'o încercare de forțe, are șanse cel cu un fel de a fi mai bătăios, mai aprig.

De aci, din diferențierea psihologică, din quantumul de voință și încordare, din duritatea interioară pe care o are un sportiv sau altul (fără a insista asupra însușirilor fizice) reese acea erarhie a valorilor — clasele. (Bine înțeles ne referim la oameni bine antrenați, pentrucă oricâte daruri fizice și sufletești ai avea bune pentru sport, rămân simple înzestrări lăudabile dar ineficace, dacă nu le ții serios de lucru).

Temperamentul este, pentru mulți dintre sportivi, primul și cel mai înverșunat adversar. Sunt dese cazurile când tineri bine clădiți concurează suplu, termină proba cu o mină proaspătă, deseori la loc de cinste, dar fără a fi dat tot ceeace pot. Este vizibil că aceste elemente forțând puțin, întrebuințându-se ceva mai mult, ar fi avut o victorie sigură.

Nu, ei se mulțumesc să zâmbească, și la primul moment greu, cedează pasul iar dacă la sfârșitul probei îi întrebi dece n'au forțat mai mult, îți vor răspunde candid că n'au putut mai mult. Inexact. Sunt capabli de ispravă foarte bune, dar e, aci, reflexul unui temperament nonșalant, sunt firi ușor impresionabile care sunt prinse în clipe dificile, nu găsesc suflul moral necesar pentru a trece, deși condițiile fizice de care dispun în acel moment, sunt ineă destul de bune.

Ei au o ideie preconceputăă nu pot realiza mai mult, deși un observator bun, vede că sunt total greșiți. Acești sportivi trebuie să lupte din greu în primul rând cu temperamentul lor domol, bocm, mai puțin războinic, și apoi cu adversarii; ceeace nu se întâmplă cu cei arțăgoși, combativi, impetuoși. Aceștia, deseorii acoperă prin elan și agresivitate, acele deficiențe de ordin tehnic, privind valoarea fizică sau cunoștințele luptei. Temperamentul le e favorabil.

Este famos cazul campionului ciclist mondial Georges Speicher care mulți ani nu reușia să cucerească victorii (deși vădea calități fizice extraordinare) pentrucă după ce domina o alergare, succomba pe ultimii kilometri, când mai mult credea că e epuizat. Dacă alți adversari, cu mult mai obosiți decât el, găseau vigoarea temperamentală să atace, să hărțuie plutonul, el nu mai insista, cuprinzându-l o moleșeală pricinuită de un fel de teamă, de fobie a liniei de sosire, a victoriei. I-au trebuit ani lungi managerului său (Paul Ruinart) să-l facă să-și învingă temperamentul slab, victorie după care Speihner a cucerit «Turul Franței», campionatul mondial, campionatul Franței, obținând victorii excepționale ani în șir.

Firile acestea, mai puțin încrezătoare în posibilitățile lor, și deci mai puțin pătrunse de ambiția victoriei, au nevoie de un timp îndelungat pentru a reuși lucruri frumoase. O ispravă, două, bune și odată pornite, ele recuperează perioada de tatonări și mediocritate de mai înainte. Ii va caracteriza totuși permanent reflexele unui temperament nu prea bătăios cu care vor avea mereu de furcă.

Cazurile sunt dese — și cronicarii îi numesc sportivi leneși — exemplare de acestea (într'un termen mai popular «brânză bună în burduf de câine») deși e oarecum pe dos; brânză proastă în burduf bun întâlnești, în special în sporturile individuale, unde efortul ce se cere e total, fără menajamente și unde sportivii aceștia trebue să fie tari, mai întâi față de ei înșiși, învingându-și lipsa unei convingeri ferme de victorie, firea care se deprimează ușor și impunându-și hotărirea de a duce un efort până la limită; temperamentul intrând în acel complex de însușiri care dau talentul, valoarea, sau clasa, cum se spune.

Emil Iencec

Un nou record femenin japonez

Tokio, 21 (Serviciul nostru special). — In localitate s'a desfășurat un concurs atletic, cu care ocazie d-șoara Yamauchi a realizat un nou record japonez la înălțime.

Iată performanțele realizate:: Înălțime: Morishun a sărit 190 cm., iar d-șoara Yamanchi 162 (nou record național).

Kanayama a sărit 7 m. 30 la lungime, iar Sawad al prăjină 4 m. 30.

Pregătiri pentru jocul cu Viena

Albii au învins Albaștrii cu 4-2 (4-1)

Primul antrenament al selecționabililor bucureșteni s'a desfășurat în condițiuni promițătoare

Ieri după amiază, lotul jucătorilor bucureșteni care va primi Duminică replica Vienezilor, a făcut un prim antrenament pe minunatul gazon al ANEF-ului.

Deși ușor, antrenamentul acesta a dat prilej, celor mai mulți dintre ei, să dovedească buna lor dispoziție de joc și forma lor care să-i îndreptățească să ocupe un loc — atât de invidiat loc! — în reprezentativa Bucureștiului.

*

Primul jucător sosit și totodată cel mai punctual din numerosul lot convocat este Mihăilescu. In-

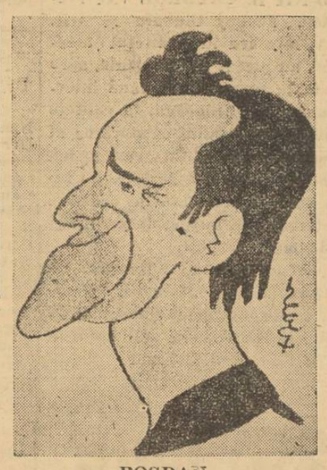

BOGDAN

tr'adevăr, la ora 16 fix, Mihăilescu își face apariția — singular — pe larga poartă a ANFF-ului. Jean Lăpușneanu, antrenorul echipei ia act cu satisfacție de punctualitatea lui Mihăilescu sperând totodată că ceilalți îl vor imita.

*

L-au imitat ei, dar mai puțin conștiincioși. (Ne referim la ultimii sosiți!). Unul câte unul, sosesc jucătorii, se echipează și așteaptă începutul jocului.

Iată-l pe Siclovan. Se apropie de Lăpușneanu — ca elevul care din motive... oarecare se scuză profesorului că nu poate ieși la tablă — și îl anunță că a sosit deabia azi dimineață așa că nu poate face antrenament. Lăpușneanu, înțelegător, îl scuză.

*

Intre timp sosesc alți jucători cu... alte scuze! Sony și Paraschiva ar vrea să joace dar n'au echipament.

De unde să le dea Lăpușneanu echipament? Sony și Paraschiva vor sta pur și simplu pe tușe? Nu căci au găsit în cabina Carmenului echipamentul, mulțumiți că au «scăpat» de mustrări.

*

Timpul trece. E aproape 5 și jumătate și lotul nu este complect. Incepe antrenamentul? Nu încă! A sosit și Bogdan. Privim ceasul. 17 și 30 de minute! Cam târziu, Bogdane! Ai venit ultimul! Ba nu! Ultimul e Dan Gavrilescu fiindcă apare câteva minute mai terziu venind direct dela unitatea sa.

DRAGAN

Se face apelul. Sadoroski, Ghiuriștan, Teodorescu, Negrescu, Ca-

(Continuare în pag. 3-a)

Ceea ce sportivii bucureșteni știu și simt: Că footballul vienez satisface orice exigență

Extrem de numeroasele rețineri de bilete marchează interesul enorm suscitat de jocul de Duminică

Intâlnirea cu Viena suscită un interes enorm în rândurile sportivilor bucureșteni, fapt care se constată din extrem de multele rețineri de bilete anticipate, și nu trebue să mire. Sportivii din Capitală SIMT regaturile footbalistice și, mai ales, ȘTIU că footballul vienez le satisface oricând exigențele cu spectacole de înaltă școală. Cu atât mai mult acum când evoluiază o selecționată a orașului Viena, care — în orice caz — promite mai mult prin faptul că totalizează jucătorii cei mai buni din prezent.

Footballul vienez a delectat totdeauna spectatorii bucureșteni, le-a dat satisfacția a două ore de minunat football de calitatea cea mai bună, așa cum numai școala Vienei poate oferi.

PRIMIREA OASPEȚILOR

Ultima ședință a Comitetului FRFH a fost dedicată în întregime matchului cu Viena care se va disputa pe mândrul stadion ANEF.

In primul rând, federația a pus la punct ultimile amănunte ale primirii oaspeților. Un delegat federal va întâmpina expediția vieneză la frontieră și o va însoți până în Capitală unde i se va face o primire oficială.

La 25, 26, și 27 Iulie, naționalele de tennis române și croate se înfruntă în Capitală

Consacrații Palada, Mitici și Branovici vor evolua în fața publicului bucureștean

Tennisul românesc cunoaște anul acesta o activitate cu totul excepțională. Abia ne aflăm în plin sezon al «sportului alb» și noi am și avut trei întâlniri pe tărâm internațional — una cu Germania și două cu Slovacia — terminate toate trei, cu un număr egal de tot atâtea victorii. Un mai frumos succes — ne referim mai ales la rezultatul cu Germania — nici că se putea.

Dar noi nu ne mulțumim numai cu atât. O spunem fără cea mai mică urmă de modestie. Dorim succese tot mai răsunătoare, în urma cărora, tennisul românesc va trebui să se situeze în fruntea celui european.

Iată ce dorim, iată la ce aspirăm. Ne-o dă dreptul, necurmați ani de muncă și de răbdare și mai presus de toate, talentul.

Iată decе, pentrucă o bucurie, ca și o nenorocire, nu vine niciodată singură, vom avea un nou match internațional: România — Croația.

Un nou prilej deci, de cimentare a unei prietenii, un nou prilej de afirmare...

O propunere și un răspuns... întârziat

...In acest scop, Federația română de tennis — prin d. ing. Sandy Botez — mai înțelegătoare

PALADA

anul acesta ca oricând, a făcut încă de acum o lună și mai bine o propunere forului respectiv croat, pentru desfășurarea unei întreceri între jucătorii români și croați în capitala României.

In principiu, propunerea fusese acceptată încă de acum câteva zile. Exista însă, o singură neînțelegere: sistemul de disputare al jocurilor.

Să ne explicăm: Federația română de tennis, pentru motive asupra cărora vom reveni mai pe larg, a propus ca partidele să se joace după sistemul cupei «Roma sau sistemul cupei «Davis», cu adausul unui simplu doamne și a unui dublu mixt.

Pentru motive exact contrarii alor noastre, croații își exprimaseră dorința de a opta pentru sistemul cupei «Davis» pur și simplu.

Un răspuns categoric însă, pentru o formulă sau alta, nu exista până astă seară.

SE JOACA DUPA SISTEMUL CUPEI DAVIS

După peripetii de film american, d. ing. Sandy Botez a parvenit în fine astăzi să obțină convorbirea telefonică cu Zagrebul, în urma căreia am aflat și noi — nu fără oare care nemulțumire — că întâlnirea internațională România — Croația, se disputâ după sistemul cupei «Davis». Deci patru simpluri, de domni și un dublu domni.

PALADA, MITICI ȘI BRANOVICI IN CARNE ȘI OASE

In fine! Publicul bucureștean iubitor de manifestații de genul «sportului cu racheta», va avea ocazia rară de a viziona pe faimoșii Palada și Mitici, a căror răsunătoare victorii obținute pe mai toate terenurile de tennis din lume, ne scutesc pnru moment de orice comentarii.

Jucătorilor de mai sus se alătură și talentatul Branovici, speranța Croației.

Iată «cei trei mușchetari» croați cu care jucătorii români în drum spre consacrare, vor trebui să încrucișeze rachetele.

REPREZENTATIVA DE TENNIS A CROAȚIEI, SOSEȘTE JOI IN CAPITALA

Echipa de tennis a Croației, alcătuită din Palada, Mitici și Branovici, sosește Joi în Capitală prin gara de Nord, la orele 4,55.

D. E. G.

Vă prezentăm

Incă trei vedete ale footballului vienez

Schmaus, fundașul care anihilează orice atac. Ploc urmașul lui Platzer. Gernhart o nouă stea

In reportajul nostru asupra v'am prezentat, în lumina criticei de specialitate străine, câteva din vedetele, care vor evolua Duminică în compania reprezentativei noastre: Decker, interul ideal, superior chiar și lui Hahneman; Sabeditch, mijlocașul care îl înlocuește cu succes pe Mock și Schors, tancul atacului vienez.

Continuând azi această prezentare a [illegible] încă trei vedete ale reprezentativei Vienei.

Schmaus, vulpoiul echipei vieneze.

Schmaus este încă unul din jucătorii care au produs o satisfacție deosebită în matchul câștigat de Vienezi cu 8:2. Felul cum a acționat înaltul fundaș al Vienei, la acțiunile rapide ale atacanților adverși și ușurința cu care l-a anihilat pe Dr. Saroși deși acesta deține o strălucită formă, felul cum a clarificat toate situațiile critice amintesc de regretatul Billmann pe care Schmaus l-a depășit cu mult. Schmaus, bătrânul vulpoiu al echipei vieneze, constitue cel mai puternic pilon al apărării adversarilor noștri de Duminică,

Ploc, un portar superior lui Platzer

Ploc, portarul reprezentativei, a «moștenit» acest post dela

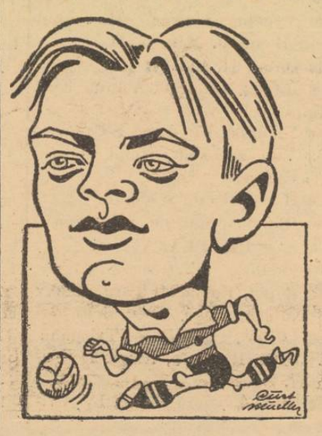

GERNHART
(mijlocașul dreapta al Rapidului, cea mai tânără stea a footballului vienez)

Platzer, o adevărată celebritate a Europei Centrale. Și nu era ușor lucru să se găsească un înlocuitor pentru Platzer. Totuși, Ploc a fost un demn urmaș al lui Platzer, al cărui stil îl posedă. E adevărat, că apără într'un stil mai puțin spectaculos, dar dă — prin jocul său sobru, o mai mare siguranță coechipierilor săi, o mai mare încredere susținătorilor săi.

Gernhart, noua stea a footballului vienez

Un jucător tânăr, foarte tânăr c'iar, dar care joacă tot atât de bine ca unul dintre cei mai rutinați footballiști, este Gernhart. Numit, pe drept cuvânt, «noua stea a footballului vienez» de către presa străină, Gernhart a corespuns tuturor speranțelor pe care le-au pus, specialiștii, în el. Gernhart, această minune a noului Wunderteam, este dacă în plină afirmare a talentului său și jocul său este o generoasă dăruire a eforturilor lui, a tinereței lui.

S. B.

Care este cel mai bun alergător din lume pe distanțe mijlocii?

Un suedez care trăiește la New York, Hans Lagerlöf, a donat de curând un pocal de argint, mare de un metru, pentru acel alergător din lume, care ca primul va parcurge mila engleză în patru minute sau mai puțin. Dacă pocalul nu va fi câștigat în interval a cinci ani, atunci se va decerna acelui atlet, care a obținut cea mai bună performanță în acest timp. Mila engleză, o distanță cu care din fericire nu se mai socotește în Europa, are măsura curioasă de 1609 metri. Recordul mondial este deținut astăzi de Wooderson, care a parcurs'o în 4: 06,4. Cele mai bune performanțe din anul trecut au fost ale minunaților suedezi Gunder Hägg și Arne Anderson c 4:09,4. Cu greu va putea un atlet să parcurgă distanța în 4 minute sau chiar mai repede. Unul din puținii, care după părerea specialiștilor ar fi în stare să se apropie cel mai mult de această limită este germanul Harbig, care aleargă, natural bine antrenat, 1500 m. în 3:45. Aceasta ar corespunde pentru mila engleză unui timp de patru minute. Dacă, dar fiind lungimea distanței, mai socotim încă câteva «secunde de oboseală», atunci aceasta ar reprezenta o performanță care aproape ar ajunge pentru câștigarea pocalului. Dar desigur că, măcar în această vară, Rudolf Harbig are alte griji, decât aceia de a ataca recordul mondial pentru mila engleză.

Campionatul național de handball

Se dispută Sâmbătă și Duminică, la Ploești

La sfârșitul acestei săptămâni (Sâmbătă 25 Iulie și Duminică 26 Iulie) va avea loc, pe stadionul Municipal din Ploești campionatul național de hand-ball. Mai precis, se va disputa turul final al campionatului între cele patru echipe calificate: Prahova Reșița, Viforul Dacia și Mediaș.

PROGRAMUL

Sorții au hotărît următoarele întâlniri între aceste patru echipe:

ZIUA I-a (Sâmbătă)

Ora 16: Prahova — Reșița.
Ora 17: Viforul Dacia — Mediaș.
Ora 18: (Football) FC Ploești — Prahova oldsboys.

ZIUA II-a (Duminică)

Ora 16: Invinșii între ei.
Ora 17: Invingătorii între ei.
Ora 18: (Football) V. Dacia — Prahova.

După cum se vede, programul așa cum l au alcătuit organizatorii cu contribuția... sorților ne oferă întâlnirile cele mai echilibrate posibile la hand-ball — asupra acestui punct vom reveni — și în plus și două completări interesante de football.

CUPELE

Campionatul național de hand-ball este dotat cu nu mai puțin de patru cupe.

Cupa FRFH, pentru campionatul național.

Cupa Prof. Mihail Antonescu, pentru cea mai bună performanță.

Cupa Erou Mihail Opriș, pentru cel mai loial jucător.

Cupa OSR, pentru învingătorul matchului de consolare.

Boxul pretinde:

Nu încurajați profesionismul în dauna amatorismului

Cele două categorii ale practicanților nobilei arte trebue să meargă mână în mână

Toate manifestările sportive cari au ajuns la un grad de desvoltare demn de ținut în seamă își datoresc promovare fericitelor începuturi ale celor cari au făcut sport pentru sport, nefiind tentați de profituri materiale.

In box, mai mult ca în oricare alt sport, amatorismul a fost cel care a creiat o situație favorabilă profesionismului și, din momentul când vitalitatea pugilismului a fost asigurată, ascensiunea lui a venit dela sine.

Imi reamintesc de începuturile acestei manifestări la noi în țară și nu pot să trec mai de parte fără a evoca nume cari se confundă cu debuturi adesea hulite de cei cari ignorau valoarea încercărilor de regenerare prin sport.

Regretatul Nicolae Niculescu-Ilanca, faimosul tuciuriu Billy Kid Gordon, Artur Costamgna, Ion Dârlău și mai târziu Petre Alexandrescu și elevii săi au trebuit să lupte cu sârg pentru triumful unei cauze din care ei își făcuseră un crez.

Astăzi boxul românesc stă la loc de cinste în concertul celorlalte manifestări de regenerare fizică și faptul că în timpul din urmă el a trecut prin faze critice nu constitue un motiv de îngrijorare.

Am observat în cursul unui îndelungat studiu că pentru menținerea acestui sport la nivelul pe care l-a atins, este necesară o strânsă colaborare între amatorism și profesionism, categorii în care se împart practicanții sportului cu mănuși.

Intr'un trecut destul de apropiat, profesionismul era considerat drept ceva nedemn. Convingerea celor cari încercau să formeze piedestalul boxului nu era deloc favorabil meseriei de boxeur și, în consecință antagonismul dintre amatori și profesioniști s'a născut înainte ca cele două categorii de pugiliști să ia formă oficială.

Incetul cu încetul s'a revenit asupra unei idei preconcepute și

(Continuare în pag. 3-a)

S. K. Bratislava a părăsit Capitala

Studenții slovaci, reprezentanți basket-ballului slovac, care Sâmbătă și Duminică au jucat cu Vif. Dacia și București, au plecat cu trenul de 15,34 spre graniță.

Ei ne roagă a transmite salutări la prieteni și tuturor sportivilor, sperând că se vor reintoarce sau a-i vizita noi cât de curând.